

Ze od davnih časov je stala ~~to~~ cerkev, ki pa je tekom let čisto razpadla. Ljudsko izročilo pravi, da je pri gradnji te stare cerkve bil narejen tež greh in zato je začela c. razpadati.

Novo c. so začeli graditi l. 1738 in jo naslednje leto blagoslovili. Šele l. 1743 pa je bila c. obokana in tlakovana.

Na zunanjsčini, nad gl. vrati je kronogram: "EXs Vrgens sanCtVs ChrYstophor adIVVabIt Moestos."

Nad oltarjem: IVstVspVta DIVVs ChristophorVs TyberII Vt paLma fLorebIt.

Nad vrati znotraj: Vno anno MVrI aLtero teCta qVinto testVDo atqVe LItoSta ta pErteXtasVnt.

Poleg gl. oltarja sv. Krištofa ima c. še oltar 40 mučenikov.

L. 1746 je dobila c. nov zvon iz delavnice Balth. Schneider Celje.

L. 1774 drug zvon iz delavnice Josef Reis Celje.

L. 1797 so cerkev zaprli in so jo hoteli podreti, vendar so jo domačini rešili.

Ign. Orožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, 4. del. l. 1881, str. 98-100.

Stavba iz 17. stol. Zvonikova streha z eno čebulo je zanimiva. V cerkvi vis. stara slika sv. Krištofa (17. stol.) močno nejasna vsled prepererelega firneža. Na sev. steni oblečen kiž Marije Celjske.

Stele, XV, 25.7.1922, str. 24.

(st. Christof).

Orientacija pravilna. Cerkev leži na grišu v n.v. 324 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant IV. Dekanat Tüffer, Graz 1881; Janez Krstnik Gajšnik: Comendiosa totius Archiparochiae Tyberiensis Popographia, rokopis, Laško 1747.

Cerkev je manjša stavba, katero sestavljajo samo ladja s 3/8 zaključkom, nad katerim se dviga preprogt, prizmatičen zvonik. Na jugu je prislonjena pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, škriljeva, opečna, zvonikova čebulasta, škriljeva.

Zunanjščina: je zelo preprosta. Je brez talnega zidca in s preprostim konkavnim, maltastim venčnim zidcem. Je brez vsake členitve. V osi fasade je profiliran, pravokoten, baročni portal z napisom: EXsVrgens sanCtVs ChrYstop m. rVs adIVVabIt Moestos. V severni in južni je po dvojje pravokotnih oken. Zakristija ima preprost portal v zapadni in pravokotno okno v južni steni. Zvonik je nerazčlenjen, počiva na ladjinem oboku ter se zaključuje z ravnim, konkavnim, venčnim zidcem. Ima v spodnjem delu pravokotno okno, nato več ~~lin~~ lin ter v zvonovnici 4 polkrožno zaključene zvonove line.

Notranjščina: Tlak je kamenit. Pevska empora počiva na stenskih zatikih. Stene so nerazčlenjene, vendar ves prostor obteka profilirana baročna greda, ki je prekinjena samo na steni za oltarjem. Obok je banjast z vrezanimi 3 pari sosovdnic. Vsa notranjščina je beljena. V zakristijo vodi preprost, pravokoten portal; v zvonik pa lesena lestev in bočna odprtina za glavnim oltarjem.

Oprava: Glavni ^eotar je preprosto baročno, precej mirno delo, katerega sesto

vljajo: prizmatična lesena menza, zelo visok podstavek ter nastavek z dolbino katero flankirata pilastra s stebroma in kosi golšastega ogredja, povezanega nad dolbino s profiliranim in ornamentiranim segmentnim lokom. V dolbini stoji kip Krištofa z otrokom na ramenu ter gorjačo v desnici. Nad straniskima obhodnima lokoma, na katerih počivata veliki plastiki Matevža in Janeza Evangelista, se pne na konsolah počivajoči lok, katerega kronata dve v-ri ter kartuša z letniko 1875. Oltar je iz časa nastanka cerkve. Baldahinasti tabernakelj je bel ter je iz 19. stol.

Stranski oltar je posvečen 40 mučencem. Sestavljajo ga: preprosta menza, visoka predela, atektonski nastavek z v sredini usloženim golšastim ~~stebrom~~ ogredjem ter atektonski, v konturi zelo razgibana atika. Na mestu stebrov stojita kipa Lucije in Apolonije, na golšah pa dveh angelov. V nastavku je slika o. pl. "40 mučencev", v atiki "Franc Ksaverij" in "Janez Nepomuk". Obe sliki sta rokodelske vrednosti in medlih barv. Tabernakelj krasita uvita stebra in akantov dekor. Oltarni okras je v glavnem nesimetričen rocaille. Oltar je iz 2. pol. 18. stol.

Prilžnica je bredno preprosta.

Orglje so omaraste s kriloma, ki v zaprtem stanju predstavljata "Marijino oznanjenje". Sliki sta odlične kvalitete ter delani olje na les. Sta ovalnega formata, ter lepa predstavnik severnjaško influiranega ranobaročnega slikarstva iz sredine 17. stol. Omaro zaključuje nastavek, ki kaže ranobaročne ornamentiko s piramido v sredini. Do l. 1855. so bile pri Mihaelu.

Oprema: Večna luč je okrašena z rokajskimi kartušami ter je iz 2. pol. 18. stol.

Mašni zvonček je baročen, banderi pa iz sredine 19. stol.

Za glavnim oltarjem visi slika o. pl. sv. Krištofa iz 17. stol. Slika je

zaradi prepererelega firneža nejasna.

Zvonik: Je enotne gradnje. V njem visi bronasti zvon z napisi: SANCTA MARIA
ORA PRO NOBIS ANNO 1746 ter CASPAR BALTHASAR SCHNEIDER CILLEAE ME FUDIT.
Krastia ga relijefa Marije in Križanja.

Podstrešje: Cerkev je enotne gradnje ter kamenito obokana. Strešno ogrodje
je iz l. 1853.

Resume: Prednica današnje cerkve je stala že v poznem srednjem veku, a je
sčasoma popolnoma propadla. Sedanja cerkev je bila zgrajena v letih 1738-39
na temeljih prejšnje cerkve. Šele l. 1743. pa je bila cerkev tudi obokana
ter tlakana s kamenitimi ploščami. Kronogram nad glavnim vhodom daje letnico
1742. Zakristija je dozidek 19. stol.

Okolica: Izpred cerkve je lep razgled na vse strani Posavinja.

Konservatorske opombe: Cerkev kaže razpoke, sicer pa je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Opombe: Za časa Ign. Orožna je bil nad glavnim oltarjem kronogram z letnico
1741.

Na grišu zapadno cerkve stoji leseni križ z angelsko glavico, ovešeno z drap
perijo. Glavica je iz 17. stol. ter gotovo iz kakega zlatega oltarja.

Oprava je bila obnovljena l. 1854. od Fr. Gottwalda, glavni oltar pa leta
1875. od Andreja Cesarja.

Cerkve je bila obnavljana l. 1889. in l. 1946.

J. Curk: Celjska topografija (Laško), rkp. str. 25, 25', zapiski 1961. ○